

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/247/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116217325
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6116217325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. v spore žalobcu TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom Na vŕšku 12, 811 01 Bratislava, proti žalovanej Y. W., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. XX, XXX XX W. W., o zaplatenie 642,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/57/2016-42 zo dňa 21. marca 2017 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu v časti prevyšujúcej sumu 497,50 Eur spolu s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania od 04. 08. 2015 do zaplatenia zamietol (druhý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) p o t v r d z u j e.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) prvým výrokom rozsudku zo dňa 21. 03. 2017 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 497,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 04. 08. 2015 do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu vo zvyšnej zamietol (druhý výrok) a vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54,86 % (tretí výrok).

1.1. Súd prvej inštancie mal preukázané, že v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch žalobca so žalovanou uzatvoril dňa 12. 03. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. O (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 500,- Eur za úrok vo výške 100,- Eur (20 % z istiny) a servisný poplatok za poskytnutie úveru 45,- Eur (9 % z istiny). Žalovaná sa zaviazala celkovú sumu 645,- Eur vrátiť v 13-tich mesačných splátkach pri výške prvých 3 mesačných splátok po 2,50 Eur a ďalších 10-tich mesačných splátok po 63,75 Eur (istina vo výške 78,43 %, úrok 14,51 %, servisný poplatok 7,06 % z každej splátky). Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. RPMN bola v zmluve uvedená 50,22 % a jej priemerná hodnota ku dňu podpisu zmluvy 34,42 %. Podľa článku III. bod 2 zmluvy bol termín poslednej splátky úveru, t. j. konečná splatnosť úveru 380. deň po uzavretí zmluvy, pričom doba trvania zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t. j. 380 kalendárnych dní. Z amortizačnej tabuľky vyplynulo, že prvá splátka úveru bola splatná dňa 01. 04. 2015, druhá dňa 01. 05. 2015, tretia 31. 05. 2015, štvrtá dňa 30. 06. 2015 a posledná trinásť dňa 26. 03. 2016. Žalovaná uhradila iba prvú splátku vo výške 2,50 Eur dňa 12. 03. 2015, následne nič nezaplatila. V predžalobnej upomienke zo dňa 29. 08. 2015 žalobca vyzval žalovanú na úhradu jej aktuálneho dlhu vo výške 260,- Eur s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v prípade neuhradenia

dľhu bezodkladne. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 03. 10. 2015 jej oznámil, že záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy sa stal splatným ku dňu 03. 08. 2015. Celková dlžná čiastka činí 642,50 Eur. Podľa poštového podacieho hárku bolo toto oznámenie odoslané na adresu trvalého pobytu žalovanej dňa 05. 10. 2015. Nebolo sporné, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou jednej splátky viac než tri mesiace, v dôsledku čoho žalobca úver v súlade s článkom III. bod 1 zmluvy predčasne zosplatnil k 03. 08. 2015.

1.2. Okresný súd preskúmaním zmluvy zistil, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), i), k) zákona č. 129/2010 Z. z. (t.j. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), preto sa uvedený úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

1.2.1. Súd prvej inštancie zdôraznil, že pri určení termínu konečnej splatnosti úveru sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012). Napriek článku III bod 2 zmluvy, v ktorom sa uvádza, že „konečná splatnosť úveru je 380. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru“, zmienka o konečnej splatnosti úveru v zmluve nie je. Absentuje teda konkrétny časový údaj (dátum), ktorý by konečnú splatnosť úveru určoval. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť konkretizovaný tak, aby bolo zrejmé, na ktorý deň konečná splatnosť úveru pri jeho riadnom splácaní pripadne. Nie je prípustné, aby sa k tomuto údaju musel spotrebiteľ dopracovať zložitým výpočtom (rátaním 380. dňa po uzavretí zmluvy). Spotrebiteľovi má byť už pri samotnom uzatváraní zmluvy jasné, dokedy - do ktorého konkrétneho dňa bude viazaný povinnosťami zo zmluvy.

1.2.2. Z formulácie dojednania o úroku v článku I zmluvy o úvere tak, že „úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny“ nie je zrejmé, či ide o ročnú úrokovú sadzbu, alebo o úrok za 13 mesiacov. Neurčitosť ustanovenia o ročnej úrokovej sadzbe má rovnaké právne následky ako jeho neexistencia.

1.2.3. Aj termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov sú neurčité, keď podľa zmluvy „prvá splátka je splatná 10. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky“, takže konkrétne dátumy splatnosti jednotlivých splátok v zmluve uvedené nie sú.

1.2.4. Vzhľadom na zistené nedostatky okresný súd v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaná z úveru uhradila žalobcovi 2,50 Eur, zostáva jej uhradiť 497,50 Eur, na zaplatenie ktorých ju súd prvej inštancie zaviazal a vo zvyšnej časti istiny žalobu vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zamietol. Nakoľko žalovaná nepreukázala svoje pomery uvádzané v jej písomnom vyjadrení, neuložil jej povinnosť zaplatiť dlh v požadovaných splátkach.

1.3. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila povinnosť splácať poskytnutý úver formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok riadne a včas, dostala sa do omeškania s plnením. Žalobca úver predčasne zosplatnil k 03. 08. 2015, preto mu vzniklo právo na zákonný úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ vo výške určenej podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., t.j. 5,05 % ročne z prisúdenej istiny od 04.08.2015 (odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru) do zaplatenia. Nakoľko si žalobca uplatnil úroky z omeškania zo sumy prevyšujúcej prisúdenú istinu, v tejto časti príslušenstva okresný súd žalobu zamietol.

1.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) tak, že v spore úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu, t.j. 54,86 % (úspech 77,43 % o zaplatenie 497,50 Eur mínus neúspech 22,57 % o zaplatenie 145,- Eur).

2. Žalobca v zákonnej lehote podal odvolanie voči druhému výroku rozsudku podľa §-u 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP uvedúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti považuje za nesprávne z dôvodu nesprávneho výkladu zákonných ustanovení a nesprávnej interpretácie a aplikácie Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2008/48/ES z 23. 04. 2008 na daný skutkový stav.

2.1. Odvolateľ sa obšírnym spôsobom vyjadril k náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle §-u 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorou je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uviedol, že požiadavka zakotvená v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. nie je v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23. 04. 2008. Jej článok 22 ods. 1 určil povinnosť ako harmonizovať smernicu do vnútroštátneho poriadku, pričom členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku z 09. 11. 2016

vo veci Home Credit c/a O. W. sp. zn. C-42/15 uviedol, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky.

2.2. K potrebe uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere termín, resp. dátum každej jednotlivjej splátky úveru poukázal na bod 50 odôvodnenia uvedeného rozsudku súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorého sa má článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Namietal, že termín konečnej splatnosti úveru je jednoznačne uvedený a identifikovateľný v čl. III. bod 2 zmluvy: „Termín poslednej splátky úveru, t. j. konečná splatnosť úveru je 380. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t. j. 380 kalendárnych dní“, čo je špecifikácia presná, dostatočná a nemenná. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/795/2014 zo dňa 26. 08. 2015 aj Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/31/2014 zo dňa 21. 02. 2017, podľa ktorých konečná splatnosť úveru môže byť v zmluve jednoznačne určiteľná - vypočítateľná dátumom splatnosti poslednej mesačnej splátky, resp. spotrebiteľ si použitím jednoduchšej matematiky vie vypočítať deň konečnej splatnosti, keďže dátum uzavretia zmluvy vyplýva z jej samotného obsahu.

2.3. V ďalšej časti odvolania žalobca analyzoval rozhodnutie Súdneho dvora ES z 09. 03. 1978 (Simmenthal) zaoberajúce sa povinnosťou aplikácie komunitárneho práva.

2.4. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že posudzovaná zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu v zmysle § 9 ods. 1 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z... Zdôraznil, že § 2 písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 12. 03. 2015 definuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, ktorá môže byť vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento; definuje aj fixnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, ktorou je jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z článku 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. O. vyplýva fixná úroková sadzba dojednaná tak, že „úver je poskytnutý za celkový úrok ....“.

2.5. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel aj v zamietnutej časti, resp. žalobe vyhovel v celom rozsahu a uložil súdu prvej inštancie povinnosť rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania, ktorých prisúdenie žalobcovi navrhol.

3. Žalovaná možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu (§ 373 ods. 3 CSP) nevyužila.

4. Odvolací súd po zistení, že odvolanie podala včas strana sporu proti rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach odvolania žalobcu (§ 380 ods. 1 CSP) v spojení so závislým výrokom o trovách konania (§ 379 písm. a) CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po tom, čo dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné odvolaním napadnutý výrok spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP). Odvolací súd sa (v súlade s § 387 ods. 2 CSP) v zásade stotožňuje aj s odôvodnením okresného súdu, ktoré je dostatočne jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, čím spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

5. Súd prvej inštancie správne skúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere č. O. zo dňa 12. marca 2015 obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou odvolateľa (založenou na Smernici Európskeho parlamentu a Rady Európy č. 2008/48/ES a rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 09. 11. 2016 vo veci C-42/2015), že nie je nevyhnutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Na druhej strane sa odvolací súd stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie o tom, že uvedenie termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov tak, že „prvá splátka je splatná 10. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky“ je neurčité. Na rozdiel od ustálenia konečnej splatnosti úveru jednoduchým matematickým výpočtom 380-teho dňa po uzavretí zmluvy vyžaduje identifikácia dátumov splatnosti splátok od priemerného spotrebiteľa nielen jednoduché matematické určenie 10-teho dňa po poskytnutí úveru pre ustálenie splatnosti prvej splátky, ale komplikované sledovanie splatnosti ďalšej splátky

závislé od splatnosti predchádzajúcej splátky, sťažené rozdielnym počtom dní v jednotlivých mesiacoch. Okresný súd preto správne aplikoval ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 12. 05 2015, spotrebiteľský úver vyhodnotil za bezúročný a bez poplatkov, žalovanú zaviazal na zaplatenie splatnej nezaplatenej istiny úveru a vo zvyšku žalobu zamietol.

6. Žalobu okresný súd správne zamietol aj v časti úroku z omeškania uplatneného z vyššej než prisúdenej istiny.

7. Odvolateľ podal odvolanie voči druhému výroku rozsudku, výrok o trovách konania nespochybnil. Od rozhodnutia o odvolaní napadnutom výroku však závisí aj odvolaním nedotknutý výrok o trovách konania (§ 379 písm. a) CSP), preto ho odvolací súd po zistení jeho vecnej správnosti potvrdil.

8. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 266 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).